

Святих, славних і всехвальних, і первоверховних апостолів Петра й Павла - 29 червня

Тропар (глас 4): Апостолів первопрестольні* і вселенної вчителі,* Владику всіх молить,* щоб мир вселенній дарував* і душам нашим велику милість.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 2): Сильних і боговісних проповідників,* найвищих апостолів Твоїх, Господи,* прийняв Ти в насолоду дібр Твоїх і упокій,* бо болісті їх і смерть прийняв Ти вище всяких плодів,* єдиний Серцевідче.

Прокімен (глас 8): По всій землі залунав їх голос,* на край світу - їхні слова (Пс 18,5).

Стих: Небеса оповідають славу Божу, і діло рук Його проголошує твердь небесна (Пс 18,2).

Апостол: (2Кр 11,21-12,9): *Браття, у чому б там хто не виявляв сміливости, – говорю мов безумний! – я також можу її виявити. Вони євреї? Я теж! Вони ізраїльтяни? Я теж! Потомки Авраама? Я теж! Слуги Христові? Говорю неначе нерозумний: Я більш від них. Куди більше в працях, куди більше в тюрмах, під ударами надмірно, у смертельних небезпеках часто. Від юдеїв я прийняв п'ять раз по сорок (ударів) без одного; тричі киями мене бито, раз каменовано, тричі корабель зо мною розбивався; день і ніч перебув я у безодні. У подорожах часто, у річкових небезпеках, у небезпеках від розбійників, у небезпеках від земляків, у небезпеках від поган, у небезпеках у місті, у небезпеках у пустині, у небезпеках на морі, у небезпеках від братів неправдивих; у праці та втомі, в недосипаннях часто, у голоді та спразі, часто в постах, у холоді й наготі! Крім інших випадків, моя щоденна настирлива думка – журба про всі Церкви! Хтось слабкий, а я не слабкий? Хтось спокушається, а я не розпалююся? Коли ж треба хвалитися, то я моєю неміччю буду хвалитись. Бог і Отець Господа Ісуса, – благословен вовіки! – знає, що я не говорю неправди. В Дамаску правитель царя Арети стеріг місто дамащан, щоб мене схопити; та мене спущено віконцем у коші з муру, і я втік з його рук. Чи треба хвалитися? Воно й не личить, але я таки приступлю до видінь та до об'явлення Господа. Я знаю чоловіка в Христі, що чотирнадцять років тому, – чи то було в тілі, не знаю, чи то було без тіла, не знаю, Бог знає, – був він узятий аж до третього неба. І знаю, що той чоловік – чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, – був узятий у рай і чув слова несласанні, яких годі людині вимовити. Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба лиш моїми немочами. А коли я захочу хвалитися, я не буду безумний, бо скажу правду; але я стримуюся, щоб про мене хтось не сказав більше, ніж у мені бачить або від мене чує. А щоб я не загордів надмірно висотою об'явлень, дано мені колючку в тіло, посланця сатани, щоб бив мене в обличчя, щоб я не зносився вгору. Я тричі благав Господа ради нього, щоб він від мене відступився, та він сказав мені:*

«Досить тобі моєї благодаті, бо моя сила виявляється в безсиллі.» Отож, я краще буду радо хвалитися своїми немочами, щоб у мені Христова сила перебувала.

Алилуя (глас 1):

Стих: Небеса прославляють чуда Твої, Господи, й істину Твою в церкві святих (Пс 88,6).

Стих: Бог, прославлюваний на раді святих, великий і страшний є над усіма. що довкола нього (Пс 88,8).

Євангеліє: (Мт 16,13-19): У той час Ісус, прийшовши в околиці Филипової Кесарії, Ісус спитав своїх учнів: “За кого мають люди Сина Чоловічого?” Ті відповіли: “Одні за Йоана Христителя, інші за Іллю, ще інші за Єремію або одного з пророків.” “На вашу ж думку”, – до них каже, – “хто я?” Озвався Симон Петро і заявляє: “Ти – Христос, Бога живого син.” У відповідь Ісус сказав до нього: “Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний. Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.”

Замість Достойно: Величай, душе моя, твердий камінь – Петра, і сосуд ізбранный – Павла, Христової Церкви.

Ірмос (глас 4): Тебе, преславно Невісту і Пресвяту Богородицю, що родила Створителя невидимих і всіх видимих, в піснях величаємо.

Причасний: По всій землі залунав їх голос,* на край світу - їхні слова (Пс 18,5).
Алилуя (х3).